

TEORIA HAOSULUI ÎN STUDIUL FIBRILAȚIEI ATRIALE

D. Dobresanu, S. Cotoi, E. Carasca

Clinica Medicală nr.3
Universitatea de Medicină și Farmacie Tîrgu-Mureș

Studiind prin metode electrocardiografice intracavitare și în special prin înregistrarea potențialului de acțiune monofazic din atriu drept, modul cum se realizează trecerea de la fibrilația atrială (FA) la ritmul sinusal (RS), am demonstrat existența a două căi:

a) o cale lungă, unde tranzițiile apar ca urmare a creșterii refractorității atriale și încetinirea macroreintrărilor, ca trecerea bruscă, în anumite puncte critice, de la FA la flutter atrial și apoi la RS.

b) o cale scurtă, unde se realizează o trecere bruscă de la FA la RS, ca urmare a scăderii refractorității miocardului, oprirea aritmiei producându-se la un punct critic, prin blocarea microreintrărilor de la nivel atrial.

Modul în care se produc aceste treceri de la FA la RS, schimbarea calitativă având loc la un punct critic în cursul modificării lente a refractorității miocardului atrial, poate fi explicată și înțeleasă prin intermediul teoriei haosului, unde se descriu comportamente similare. În cursul lucrării sunt detaliate aspecte privind fractaliile, teoria haosului, existența punctelor critice de bifurcare, aplicabile la studiul comportamentului tranzițiilor de la FA la RS.

Acest mod de abordare a fibrilației atriale, deschide noi perspective în explicarea mecanismelor ei de producere și oprire, cu repercusiuni importante în practica medicală.
